

Nr 1226

Av fru Florén-Winther m. fl., i anledning av skrivelse från talmanskonferensen med överlämnande av ett från 1969 års organisationsutredning inkommet betänkande angående utskottens personalorganisation.

(Lika lydande med motion nr 1440 i Andra kammaren)

I ett av 1969 års organisationsutredning den 27 november samma år avgivet betänkande angående enkammarriksdagens förvaltnings- och personalorganisation föreslogs bl. a., att riksdagens internationella sekretariat samordnades med utrikesutskottets kansli. I samband härmed skulle detta utskotts sekreterare knytas till riksdagen i större omfattning än tidigare med särskild uppgift — jämte sekreterarsysslan — att stå till talmannens förfogande såsom konsult i utrikesfrågor. »Internationelle sekreteraren», tillika utrikesutskottets biträdande sekreterare, skulle även framdeles bistå Europarådsdelegaterna, utskotten och enskilda riksdagsledamöter i samband med internationella kontakter samt ägna sig åt arrangemang i samband med besök av utländska parlamentariker. De biträden som arbetade åt internationella sekretariatet, nämligen ett på heltid och ett på halvtid, skulle inordnas som en särskild enhet under talmannen — dock närmast under internationelle sekreterarens ledning.

Vissa modifikationer i denna organisation har föreslagits i ett av organisationsutredningen avgivet, den 15 april i år dagtecknat betänkande. Utrikesutskottets huvudsekreterare borde anställas på heltid med hänsyn till de arbetsuppgifter som utskottet kommer att få. Han borde få titeln riksdagens internationelle sekreterare. Som motsvarighet till den nuvarande internationelle sekreteraren skulle för framtiden anställas en biträdande sekreterare för utrikesutskottet och internationella sekretariatet gemensamt. Detta utskott och det åsyftade nya försvarsutskottet skulle vidare få ett gemensamt serviceorgan med tre helårsanställda biträden. Denna serviceenhet skulle ingå i internationella sekretariatet.

Om den sålunda föreslagna omläggningen av det internationella sekretariatet genomföres, synes det vara både rationellt och naturligt, att detta sekretariat också ställs till interparlamentariska gruppens och dess medlemmars förfogande. Nära nog samtliga ledamöter av riksdagen är medlemmar av gruppen. Dennas verksamhet bekostas praktiskt taget helt av statsmedel. Gruppen finns numera — ehuru den formellt ej är en statsinstitution

— också i statskalendern upptagen under avdelningen Riksdagen och dess verk.

I detta sammanhang bör vidare erinras om att då gruppen i början på 1930-talet bytte verkställande sekreterare — som till skillnad från gruppens parlamentariske sekreterare är en tjänsteman — den nye sekreteraren samtidigt var befattningshavare i det utskott som då behandlade merparten av riksdagens utrikesärenden, ända till dess att ett särskilt utrikesutskott inrättades. Anledningen till att en annan ordning då ej genast kom till stånd var den att utrikesutskottets tjänstemän oftast kom från utrikesdepartementet samt att de uppehöll sina befattningar hos utskottet under en mycket kort tid. Interparlamentariska gruppens verkställande sekreterare kom främst till följd härav också att under några årtionden handlägga huvudparten av de ärenden angående avsändande och mottagande av parlamentariska delegationer, vilka för närvarande ankommer på internationella sekretariatet.

Om riksdagen fattar beslut om att ställa sitt internationella sekretariat till interparlamentariska gruppens förfogande, skulle till sist statsanslaget till gruppen kunna minskas med omkring 10 000 kronor per år. Härvid förutsättes att vederbörande enhet hos riksdagens förvaltningskontor ombesörjer gruppens bokföring.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen med anledning av 1969 års organisationsutrednings förslag beträffande riksdagens internationella sekretariat beslutar att detta sekretariat jämväl skall stå till interparlamentariska gruppens och dennas medlemmars förfogande.

Stockholm den 5 maj 1970

Ethel Florén-Winther (m) Gunvor Stenberg (m) Nils-Eric Gustafsson (cp)
